

at Gennemsnitsprisen for dansk Flæsk i de sidste 6 Aar har været 13 Øre højere pr. Pund end Gennemsnitsprisen for fremmed Flæsk, og for danske Æg har Gennemsnitsprisen været 26 Øre mere pr. Snes end for fremmede Æg. Jeg tror, at det meste Smør, der spises her i København, og som man køber hos Forhandlerne, er ikke dansk Smør, men finsk eller svensk Smør eller lignende; og det gaar saamænd lige saadan med Æggene. Vore stemplede Æg gaa til England, fordi vi faa 26 Øre mere pr. Snes end andre Lande faa. Noget lignende er Forholdet med Flæsket. Vi spise amerikanske Skinker — ellers kunde der ikke indføres amerikansk Flæsk for 10½ Mill. Kr., saaledes som det sker — og hvorfor? Fordi Prisforskellen mellem dansk og amerikansk Flæsk i England er 13 Øre pr. Pund.

Og naar nu Folk herhjemme købe Smør, som de tro er dansk Smør, men som er fremmed Smør, og som i England betales med 7½ Øre mindre pr. Pd., naar de købe amerikanske Skinker, selv om Prisforskellen ikke er saa stor som de 13 Øre, og fremmede Æg, der i England ere 26 Øre billigere pr. Snes, ja, saa bliver Forholdet ikke det, som det ærede Medlem siger. Naar vi faa en saadan Lov, hvorefter Folk skulle have at vide, om det er danske eller fremmede Varer, de købe, saa bevirker det ikke, at Forbrugerne komme til at give en højere Pris for disse Varer, nej, de faa de samme Varer som nu, altsaa de fremmede Varer, til en billigere Pris. Men det er ganske vist muligt, at de handlende ikke tjene saa mange Penge, naar de skulle sige, hvad det er for Varer, de sælge. Jeg er derfor sikker paa, at det er i alle Parters Interesse, at dette Forslag bliver til Lov.

Lige overfor det ærede Medlems Udtalelser om Toldbeskyttelsestendenser i Danmark kunde jeg have Lyst til at meddele, hvorledes det stiller sig nede i vort Naboland, Tyskland. Jeg skal nævne nogle af de ny Toldsatser i Tyskland. Fra 1. April 1906 skulle vi til at betale 8 Reichsmark pr. 100 Kilo levende Vægt for en Stud eller en Tyr, vi sende til Tyskland, medens vi nu kun betale 9 Reichsmark pr. Stk. Det er en Toldforhøjelse af ca. 550 pCt., og det er dog noget, der batter. Fra 15. Januar 1906 træder blandt andet følgende Toldforhøjelser i Kraft: Pr. 100 Kilo er der en Toldforhøjelse for Oksekød fra 15 Reichsmark til 27 Reichsmark, paa Svinekød fra 17 til 27 Reichsmark, paa saltet Kød fra 17 til 35 Reichsmark og

for Indmad fra 17 til 38½ Reichsmark. Tænk dem nu, at for Svineindmad — Tunge, Hjerte, Nyre og den Slags — skulle vi nu betale en Toldforhøjelse fra 17 til 38½ Reichsmark. Det vil sige, at Tolden vil efter 15. Januar 1906 blive højere end selve Prisen herhjemme for en Del af det Affald, der tales om. Og hvad skriver saa det tyske Agrardagblad derom? Det tyske Agrardagblad, Deutsche Tageszeitung, for 26. Januar 1905, altsaa for ikke mere end 5—6 Dage siden, skrev, jeg skal blot citere et Par Linier, at „en saadan Told er helt utilstrækkelig, og den tilfredsstillende ikke de tyske Landbrugere.“ Tænk dem nu, at en Toldforhøjelse paa 550 pCt. er aldeles utilstrækkelig for tyske Agrarer og tilfredsstillende dem ikke! Jeg vil gerne henstille til det ærede Medlem at drage en Sammenligning mellem Beskyttelsen i Tyskland og dette uskyldige Lovforslag om Beskyttelse i Danmark, og naar det ærede Medlem faar overvejet dette og faar sat sig lidt ind i det, kom saa og tal med os om Beskyttelse!

Jeg skal saa gaa over til nogle ganske faa Betragtninger angaaende Lovforslagets Enkeltheder. Jeg skal ikke sige meget derom. Jeg er glad ved, at alle Talere — thi selv det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck) var jo i Grunden ogsaa ret gunstig stemt for Lovforslaget — have taget mod dette Lovforslag paa en sympatetisk Maade, og jeg haaber derfor, at dette Forslag nu endelig maatte blive til Lov og blive til Lov i indeværende Aar. Men der er en Bestemmelse i Lovforslaget, som jeg skal udtale mig lidt nærmere om, fordi der er flere ærede Medlemmer, som have gjort Indvendinger mod denne Bestemmelse, og det er den, at Svinefedt maa ikke indføres i Blærer, og at man ikke maa blande dansk og fremmed Fedt i Blærer. Man har herom udtalt, at det vilde være det samme som en Slags Forbud mod Indførsel af Fedt. Tør jeg maaske berolige det ærede Medlem med, at der i de senere Aar, i alt Fald i de sidste 2 Aar — det kan jeg godtgøre efter Indberetningerne til Statistisk Bureau — ikke er indført et eneste Pund fremmed Fedt i Blærer. Altsaa, om et Forbud mod Indførsel af Fedt i Blærer kan der ikke tales, naar der ikke er nogen, der indfører det. For en Del Aar tilbage indførtes der noget Fedt fra Amerika i Blærer. Det ere de gaaede bort fra, det kunde ikke betale sig. Alt det Fedt, vi faa fra Amerika, kommer i Fustager. Derfor var ogsaa Landbrugskommissionen i sin Tid efter